मोहयित्वा ततः सैन्यं भारद्वाजः प्रतापवान् । धृष्टद्युम्नबलं तूर्णं व्यधमन्निशितैः शरैः ।
स दिशः सर्व्वतो रुद्ध्वा संवृत्य खमजिह्मगैः । पार्षतो यत्र तत्रैव मम्रदे पाण्डुवाहिनीं ।
इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्व्वणि द्रोणाभिषेकपर्व्वणि युधिष्ठिरग्रहणप्रतिज्ञायां त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥
॥ सञ्जय उवाच ॥ ततः स पाण्डवानीके जनयंस्तुमुलं महत् । व्यचरत् पृतनां द्रोणो दहन् वृक्षमिवानलः । ४९५
निर्द्दहन्तमनीकानि साक्षादग्निमिवोत्थितं । दृष्ट्वा रुक्मरथं क्रुद्धं समकम्पन्त सृञ्जयाः ।
प्रतप्तं कृष्यतः सङ्ख्ये धनुषोऽस्यानुकारिणः । ज्याघोषः शुश्रुवेऽत्यर्थं विस्फूर्ज्जितमिवाशनेः ।
रथिनः सादिनश्चैव नागानश्वान् पदातिनः । रौद्रा हस्तवता मुक्ताः संमृद्नन्ति स्म सायकाः ।
नानद्यमानः पर्ज्जन्यः सानिलः शुचिसङ्क्षये । अश्मवर्षमिवावर्षन् परेषामवहद्भयं ।
विचरन् स तदा राजन् सेनाः सङ्क्षोभयन् प्रभुः । वर्द्धयामास सन्त्रासं शात्रवाणाममानुषं । ५००
तस्य विद्युदिवाभ्रेषु चापं हेमपरिष्कृतं । भ्रमद्रथाम्बुदे तस्मिन् दृश्यते स्म पुनः पुनः ।
स वीरः सत्यवान् प्राज्ञो धर्म्मनित्यः सदा पुनः । युगान्तकाले संक्रुद्धो रौद्रां प्रावर्त्तयन्नदीं ।
अमर्षवेगप्रभवां क्रव्यादगणसङ्कुलां । बलौघैः सर्व्वतः पूर्णां वीरवृक्षापहारिणीं ।
शोणितोदां रथावर्त्तां हस्त्यश्वकृतरोधसं । कवचोत्पलसंयुक्तां मांसपङ्कसमाकुलां ।
मेदोमज्जास्थिसिकतामुष्णीषवरफेनिलां । सङ्ग्रामजलदापूर्णां प्रासमत्स्यसमाकुलां । ५०५
नरनागाश्वकलिलां शरवेगौघवाहिनीं । शरीरदारुसङ्घट्टां रथकच्छपसङ्कुलां ।
छत्रमाङ्गोपलतटां निस्त्रिंशझषसङ्कुलां । रथनागह्रदोपेतां नानाभरणभूषितां ।
महारथशतावर्त्तां भूमिरेणूर्म्मिमालिनीं । महावीर्य्यवतां सङ्क्षे सुतरां भीरुदुस्तरां ।
शरीरशतसम्बाधां कङ्कगृध्रनिषेवितां । महारथसहस्राणि नयन्तीं यमसादनं ।
शूरव्यालसमाकीर्णां प्राणिराजिनिषेवितां । छिन्नच्छत्रमहाहंसां मुकुटाण्डजसेवितां । ५१०
चक्रकूर्म्माङ्गदानक्रां शरचुद्रझषाकुलां । बलगृध्रशृगालानां घोरसङ्घैर्निषेवितां ।
निहतान् प्राणिनः सङ्क्षे द्रोणेन बलिना रणे । वहन्तीं पितृलोकाय शतशो राजसत्तम ।
शरीरशतसम्बाधां केशशैवालशादलां । नदीं प्रावर्त्तयद्राजन् भीरूणां भयवर्द्धिनीं ।
तर्जयन्तमनीकानि तानि तानि महारथं । सर्व्वतोऽभ्यद्रवन्द्रोणं युधिष्ठिरपुरोगमाः ।
तानभिद्रवतः शूरास्तावका दृढविक्रमाः । सर्व्वतः प्रत्यगृह्णन्त तदभूल्लोमहर्षणं । ५१५
शतमायस्तु शकुनिः सहदेवं समाद्रवत् । सनियन्तृध्वजरथं विव्याध निशितैः शरैः ।
तस्य माद्रीसुतः केतुं धनुः सूतं हयानपि । नातिक्रुद्धः शरैश्छित्त्वा षष्ट्या विव्याध सौबलं ।
सौबलस्तु गदां गृह्य प्रचस्कन्द रथोत्तमात् । स तस्य गदया राजन् रथात् सूतमपातयत् ।
ततस्तौ विरथौ राजन् गदाहस्तौ महाबलौ । चिक्रीडतुरणे शूरौ सशृङ्गाविव पर्व्वतौ ।
द्रोणः पञ्चालराजानं विद्ध्वा दशभिराशुगैः । बहुभिस्तेन चाभ्यस्तस्तं विव्याध ततोऽधिकैः । ५२०
विविंशतिं भीमसेनो विंशत्या निशितैः शरैः । विद्ध्वा नाकम्पयद्वीरस्तदद्भुतमिवाभवत् ।